

A.ELYAR

GÜZGÜ آینه

گوزگو

اوندا کی «باهار» گوزگویه باخدی، «یای» ی یانیندا گوردو. و بیر سنوینج گولوشو، دوداق لارینا قوندو.
پنجره اچیق ایدی. اورمو گولوندن بیر دوزلو یئل گلدی. آینانین اوزونه بیر آز توز-تورپاق قوندو. باهارین اوریی سیخیلارکن برک هیرسلندی!
گوزگونو گویه قووزادی! «یای»، آینادا باغیردی:
- یوخ! گوزگونو سیلمک گرک!...
سسسی دونیاننی بورودو دی، امما باهار اونو انشیتیمه‌دی. آینانی یئره چالدی، هم یایی سیندیردی، همده اؤزونو!

آه

بیر قدیم زاماندا، ایکی دنیز پری سی، داغ کیمی ماوی دالغالاری یاریب ایره لی اوزوردولر.

امما اونلار "آه" چکنده دنیزده فیرتینا قوپوردو.

بیریمجی پری دندی:

- گل سؤز وئرک "آه" چکمیک، راحت ایره لی گئدک.

ایکیمجی پری اونون سؤزونه باخدی. قرار قویدولر "آه" چکمه سین لر.

اما ایکیمجی پری، عهدینی اونوتدو.

و اونداکی، آه چکدی، دنیزده ائله بیر فیرتینا قوپدو کی، بیریمجی پرینی ساحیلین داش لارینا چالدى، و او بیر داها دنیزه قاییدا بیلمهدی.

ایکیمجی پری تک قالارکن، یالقیزلیق ساحلینه دوشدو.

بیر زامان سونرا «گمیچی»-ده، کند لی لر، دریا قیراغیندا دوز بیغاندا، اونلارین اولوسونو

بیر یئرہ تاپدی لار.

GÜZGÜ

Onda ki, "Bahar" güzgüyə baxdı, "Yay"ı yanında gördü.
Və bir sevinc gülüşü dodaqlarına qondu.

Pəncərə açıq idi. Urmu gülündən bir duzlu yel gəldi.
Aynanın üzünə bir az tuz-torpaq qondu. "Bahar"ın ürəyi
sızıllar kən bərk hirsləndi! Güzgünü göyə qovzadı! "Yay",
aynada bağırırdı:

- Yox! Güzgünü silmək gərək!...

Səs dünyanın bürüdü, amma "Bahar" onu eşitmədi.
Aynanı yerə çaldı, həm "Yay"ı sındırdı, həmdə özünü!

A.Elyar

AH

Bir qədim zamanda, iki dəniz pərisi, dağ kimi mavi dalğaları yarıb irəli üzürdülər.

Amma onlar "ah" çəkəndə dənizdə fırtına qopurdu.

Birinci pəri dedi:

- Gəl söz verək "ah" çəkməyə, rahat irəli gedək.

İkimci pəri onun sözünə baxdı, qərar qoydular "ah" çəkməsinlər.

Amma ikimci pəri əhdini unutdu.

Və onda ki, ah çəkdi, dənizdə elə bir fırtına qopdu ki, birinci pərini sahilin daşlarına çaldı! Və o, bir daha dənizə dönmə bilmədi.

İkinci pəri tək qalar kən yalqızlıq sahilinə düşdü.

Bir zaman sonra „Gəmiçi“ kəndliləri, dərya qırağında duz yığanda, onların ölüsünü

bir yerdə tapdılar.

آه

در زمانی دور، دو پری دریایی، موج های آبی کوه پیکر را میشکافتند و پیش میرفتند.

ولی هربار که یکی آه میکشید دریا طوفانی میشد.

پری اولی گفت:

-بیا قول بدهیم که آه نکشیم، بگذاریم راحت پیش برویم.

پری دومی سخن او را پذیرفت و قرار گذاشتند که آه نکشند.
 اما پری دومی عهدش را فراموش کرد. و وقتی آه کشید چنان طوفانی در
 دریا به پا شد که
 پری اولی را برسنگهای ساحل کوبید. و او دیگر هرگز نتوانست به دریا
 بازگردد.
 پری دومی تنها ماند، و به ساحل تنهایی افتاد.

مدتی بعد، اهالی روستای گمیچی، به هنگام جمع آوری نمک،
 در ساحل دریا، پیکر بیجان آنها را در کنار همدیگر یافتند.

آینه

«بهار» وقتی به آینه نگاه کرد، «تابستان» را در کنار خود دید و لبخند
 شادی بر لبانش نشست.

پنجره باز بود. باد شوری از سوی دریاچه ی ارومیه وزید و اندک گرد و
 غباری به روی آینه نشست.

بهار غمگین و عصبانی شد. آینه را بالا برد. تابستان در درون آینه فریاد
 زد:

-نه! آینه را باید تمیز کرد.

صدا در گوش جهان پیچید. اما بهار آنرا نشنید. آینه را بر زمین کوبید، هم تابستان را شکست و هم خود را!